

være Amme? Befolkningen vil ikke, naar der staar „kan“, se den Betyggelse, som de se, naar der staar Ordet „skal“.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) udtalte, at han havde forstaaet mig saaledes, som om jeg havde ment, at man ved disse Forslag gik for vidt. Jeg skal blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at det maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har nemlig ikke udtalt noget om, at man ved disse Lovforslag gik for vidt. Tværtimod, der er Punkter, hvor jeg kunde ønske, at man gik endnu videre. Men jeg har villet advare imod, at man nærrede alt for store Forventninger med Hensyn til Virkningen af disse Lovforslag. Jeg føjede til, at jeg vilde ønske, jeg tog fejl, fordi der ikke er nogen, der mere end jeg kunde ønske, at vi fik noget virkeligt ud af Kampen mod denne Sygdom.

Justitsministeren (Alberti): Det kan være meget rigtigt og meget klogt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), naar han ønsker at slaa en Streg over et gammelt Regnskab. Jeg kunde i og for sig ikke have noget imod, at man sagde hinanden Tak, hvis det ærede Medlem ikke i samme Aandedrag havde forlangt — og der mener jeg, at der er Grund til at protestere —, at man skulde takke Socialdemokratiet for dets Optræden i denne Sag før Kommissionens Nedsættelse. Der er saa meget mindre Grund til at takke det samtidig med, at man slaar en tyk Streg over Regnskabet, som det vil være i frisk Erindring, at netop denne Sag og den Maade, hvorpaa denne Sag blev tagen, var et af Socialdemokratiets Hovednumre i en Valgbævægelse, hvori de søgte at volde os al den Fortrød og alle de Vanskeligheder for at blive genvalgte, som det paa nogen Maade kunde.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) tog af de Bemærkninger, som jeg havde fremsat angaaende en Henvendelse, som i sin Tid havde fundet Sted fra min Side til Kommunalbestyrelsen, Anledning til at udtale sig, som om jeg havde forlangt Penge til at vælte det halve København for at bygge det op igen. Det, det drejede sig om, var blot Udgiften til en Kommission, som skulde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Naar man vil foretage noget i en Sag som denne og fremsætte Lovforslag

om, hvad der skal gøres, er det første, der er nødvendigt, at vide nøjagtigt, hvorledes Tingene i Virkeligheden forholde sig, at faa et virkeligt Indblik i, i hvilken Elendighed og Usseldom der baade i Henseende til Brandfare og Sundhedsfare findes rundt omkring i Bygningerne. Det kan være godt nok, at vi vide af egen Erfaring og Selvsyn, at der findes saadanne slette Bygninger, men naar man skal fremsætte Lovforslag derom, er det i første Række nødvendigt, at man faar et grundigt Kendskab dertil, og det faas selvfølgelig lettest ved en Kommissionsbehandling, og Udgiften til en saadan vilde ikke have drejet sig om mere end 5—10,000 Kr. eller saa. Da det var et Forhold, som alene angik en enkelt Kommune, mente jeg, da jeg ikke for Justitsministeriets Vedkommende har Midler til min Raadighed i saa Henseende, at det vilde ligge saa uhyre nær at henstille til Københavns Kommunalbestyrelse at paatage sig Udredelsen af disse Udgifter, der i Virkeligheden være i dens egen Interesse, for saa vidt den interesserer sig for at faa Sundhedstilstanden grundig forbedret. Dette var ganske lige ud og naturligt. Det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at Nedsættelsen af en saadan Kommission skulde kunne forsinke, at der blev foretaget noget. Min Henvendelse til Kommunalbestyrelsen var af 1. November 1902, Svaret, der kom, var af December 1903, og i det Aar, der er gaaet siden, er der ikke foretaget noget, saa vidt jeg ved, fra Kommunalbestyrelsens Side. Jeg kan altsaa ikke fatte, hvad det er, Kommissionen kunde forsinke, og jeg har heller ikke hørt, at Kommunalbestyrelsen har i Sinde at foretage noget.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, og som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) sagde i Gaar, at Sundhedskommissionen mangler Myndighed til at foretage noget. Men det er netop den Mangel, jeg mener, man skulde afhjælpe ved det Lovforslag, som skulde forberedes ved en saadan Kommission. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem er fremkommet med, synes der jo ikke at være stor Udsigt til, at man nu skulde være villig til at udrede denne ringe Udgift. Dog kunde det være, naar det ærede Medlem nu har hørt, at det ikke drejer sig om Millioner, men derimod om 5—10,000 Kr., at der et eller andet Sted i Kommunalbestyrelsens mange Kasser kunde findes et saadant lille Beløb til Raadighed.